

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବୃତ୍ତ୍ୟପଟ୍ଟରେ ଭାରତୀୟ ନାରୀ

ମେରୁ କଥାଟି ସମୟକୁମେ ଅବହେଳିତ ହୋଇଯାଏ, ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକ ପ୍ରତି ସିଂ ଯଥୋତିତ ବିଦ୍ୟମାନ ଏହାର କରାଯାଏ, ସେ ଶୈଳେର ଉଚ୍ଚ ପରିବେଶ ବା ସାମାଜିକ ଶୁଳ୍କା ମଧ୍ୟରେ ନାନା ବିଭାଗ ଯତି ସ୍ଵର୍ଗନରେ ବ୍ୟାପାତ ଆସେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାର ମୁର୍ଗକୁମୁଦ ଫେରାର ଆଶିବାକୁ ଜନ ସତ୍ୱରନତା ସ୍ଵର୍ଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବା ଜାତୀୟ ଭରରେ ନାନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାଯାଏ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବସ ବା ସମୟକୁ ସନ୍ଧାନ ଦେଇ ପାଳନ କରାଯାଏ ଓ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନେଇ ବିବସ ବା ସମୟକୁ ନାମିତ କରାଯାଏ । ଏହିପରି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବା ଜାତୀୟ ଭରରେ ଯେତେ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହିଳା ଦିବସ ଅନ୍ୟଦିତ । ଏହି ଦିବସଟି ମାର୍ଚ୍‌ ୮ ତାରିଖରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଭରରେ ପାଇଛି ହୁଏ ।

ନାରୀଙ୍କ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି, ଭିକ୍ଷୁରୀ । ସେ ଆମ ପାଖରେ ଦେବା, ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ, ଭରିନୀ, ଜାଯା ଏବଂ ଧାତ୍ରୀ ଦୂରେ ସଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ । ସେ କେବେ ସେବିକା ତ କେବେ ପୁଣି ପ୍ରେମିକା ଦୂରେ ପ୍ରେମ ଆକୁଦିନୀ । କେବେ ସ୍ଵଜନର ଜର୍ଣ୍ଣା ତ କେବେ ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର ବିବୃତରେ ଦୂର୍ଗା, ସଂହାର କାରିଣୀ; ଆଉ କେବେବେଳେ ସେ ବିପଦ ନାଶିନୀ, ମା' ତାରିଣୀ ଓ ଅଭୟ ଦାୟିନୀ । ଦେବିକ ଯୁଗରୁ ନାରୀର ସ୍ଥାନ ସମାଜରେ ପୁରୁଷ ହେତୁ ସହାଯତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା । ଦାମ୍‌୪୪ ଜାନନରେ ସହଧର୍ମ ହେତୁ ସେ ସହଧର୍ମଣୀ ଥିଲା । ସୁରୂପତି ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ନାରୀଙ୍କ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି, ଭିକ୍ଷୁରୀ । ସେ ଆମ ପାଖରେ ଦେବା, ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ, ଭରିନୀ, ଜାଯା ଏବଂ ଧାତ୍ରୀ ଦୂରେ ସଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ । ସେ କେବେ ସେବିକା ତ କେବେ ସୁଣି ପ୍ରେମିକା ଦୂରେ ପ୍ରେମ ଆକୁଦିନୀ । କେବେ ସ୍ଵଜନର ଜର୍ଣ୍ଣା ତ କେବେ ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର ବିବୃତରେ ଦୂର୍ଗା, ସଂହାର କାରିଣୀ; ଆଉ କେବେବେଳେ ସେ ବିପଦ ନାଶିନୀ, ମା' ତାରିଣୀ ଓ ଅଭୟ ଦାୟିନୀ ।

ଦେବିକ ଯୁଗରୁ ନାରୀର ସ୍ଥାନ ସମାଜରେ ପୁରୁଷ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା । ସେ ସୁରୂପତି ହୃଦୟ-ସୁଖରେ ସହାଯତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା । ଏହିପରି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଦାମ୍‌୪୪ ଜାନନରେ ସହଧର୍ମ ହେତୁ ସେ ସହଧର୍ମଣୀ ଥିଲା । ଏହିପରି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନ ଜାଗରଣ ପାଇଛି । ସେମାନେ ସୁରୂପତି ହୃଦୟ-ସୁଖରେ ସହାଯତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା । ଏହିପରି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନ ଜାଗରଣ ପାଇଛି । ସେମାନେ ସୁରୂପତି ହୃଦୟ-ସୁଖରେ ସହାଯତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା । ଏହିପରି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବି ନାମକରା ଆସନ ଥିଲା । ଅନେକ ନାରୀ ନିଜିଷ୍ଠ କୃତିତ୍ବ ବଳରେ ଏମାବର ତାଙ୍କ ନାମକୁ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲେଖୁଯାଇଛନ୍ତି ।

ମା' ହିଂସାବରେ ନାରୀଟିଏ କେତେ ଯୁଗା, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନାର

● ଧାରାଦାହିକ ଆୟୁଜୀବନୀ ●

ଭାଗ-୭

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତାଗୁ)
ତଥାପି ଅପମାନର ତୀଷ୍ଣ
ବାହାତରେ ରକ୍ତାପୁତ୍ର ହୋଇଛି,
ଯାହାନେ କିଣିଥିଲେ ସେମାନେ ମୋ
ବରର୍ତ୍ତ ଜୀବନର ଦୁର୍ଗତିରେ ତାସଳ୍ୟ
ଲେ- ହସିଲେ- ଦେଖ ରମାକାନ୍ତ
ଦେହରାର ଅବସ୍ଥା, ସ୍ଵାର ପକ୍ଷାସାତ
ଲା, ପୁଅ ବୋହୁ ବୃଦ୍ଧିକୁ ତ୍ୟାଗ
କରି ଘର ଛାଡ଼ିଲେ, ଗୋଟେ ସତାନ
ଚାକିରି ପାଇନି, ଏକମାତ୍ର ପୁଅ
କାନୀ, ଚାକିରିରେ ଚିତ୍ତ ହତ୍ୟା
ଲା- ଓଡ଼ିଆରେ ପାଠି ଫିଲେନା,
ଦୂରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ ଚିତ୍ତ ଲିପି
କଷିଲେ ଅଧିକ, ପେନସନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ
କା ହରାଇଲା ସେ ପାଇଁ, ଆମକୁ
ଅଧିକ ଆମ ପୁଅଞ୍ଚିଅ ଉଚ୍ଚ ଚାକିରିଆ,
ମ ନେତା କାଳପୁରୁଷଙ୍କ କି
ପିପରି ! କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା,
ପରିର ସମ୍ବାଦ, ତାଙ୍କ ପୁଅଞ୍ଚିଅ
ଜେଗେତୁ ଅପ୍ରିସର, ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ
ଶୀବାଦ ଆମେ ପାଇଲୁ, ସେ
ଲା ଅଭିଶପ୍ତ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଙ୍କଳନ
 ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଯେଉଁସୁରୁ
 କର୍ନ ସାଧନା ସମ୍ବନ୍ଦରେ ହୋଇଛି ଏବଂ
 ଟିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଏବେ
 କ୍ଷେପରେ ସେଇ ଉଚିତବ୍ରତ ସ୍ଵରଣ
 ହୁଛି । ମୋର ଗବେଷଣା ଥେବିସ
 ଆହିତ୍ୟ ସାଧକ ମହତାବ' ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର
 ଚାର ସମିତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ
 ୧୯୭୫ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ।
 ହେଲା ବଞ୍ଚିଥିବା ଲେଖକଙ୍କ
 ପରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ
 ବେଶଣା ଗୁଡ଼ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ
 ବେଶଣା ନିବନ୍ଧ ଅତିତ୍ରୟା ଥିଲା ।
 ଦ୍ୱାରା ଏ ପରମରା ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି
 ଲା । ମୋ ଅମୃଜୀବନୀରେ
 ବେଶଣା : ଏକ ଏକଳବ୍ୟ
 ଧନା' (୨୪ ଅଧ୍ୟାୟ)ରେ ମୁଁ

ସବିଶେଷ ଲେଖିଛି ।

ଗବେଷଣା ପରେ ସର୍ଜନାମୁକ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧ
ରଚନା ୧୯୮୨-୨୦୦୦ ମସିହା ଯାଏଁ ମୋ
ପାଇଁ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଳା । ଏଥରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଟି
ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ବା ଖଲାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ
ପଢ଼ିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ତାହାଥୁଲା
ପଢ଼ାଲାପର ସୁଗ । ପ୍ରତି ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଲା ପରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାକ୍ତରୁ
ଖ୍ୟାତ ଅଖ୍ୟାତ ଲେଖକ ପାଠକଙ୍କଠାରୁ
ପ୍ରଶାସନୀୟ ପତ୍ର ପାଇଥିଲି । ସେଥରୁ ପତ୍ର
ଏମାଏଁ ବି ସାଇତା ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ
ପଢ଼ାବଳୀର କିଛି ନିର୍ବାଚିତ ଅଂଶ ମୋ
ଅବସର ପରେ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂକଳିତ
‘ସାଧନାଳୟର ସାଧକ’ ସମର୍ପନା ପୁସ୍ତକରେ
ସ୍ଥାନିତି ହୋଇଛି । ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରବନ୍ଧର ଏକ
ସଂକଳନ ‘କ୍ଲାନ୍ ଯୌବନ : ଏକ ଆବ୍ୟୋଦ୍ୟ
ଆବାହନ’ ନାମରେ ୨୦୦୦ ମସିହାରେ
ସାଲେପୁର ବୃପାସର ପ୍ରକାଶନୀ ବଣେଶ୍ୱର,
କଟକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ।
ସେଥିରେ ସ୍ଥାନିତି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧ ମୋର
ସାରାଂଶ ସାଧନାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାକ୍ଷର । ଏ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ସ୍ଵରଣୀୟ ଘଟନା ରହିଛି ।
ସେ ସବୁର ମାତ୍ର ୨/ମଟି ପ୍ରସଙ୍ଗଜତଃ ଉଲ୍ଲେଖ
କରୁଛି ।

ସେଥିରେ ସ୍ଥାନିତି ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଥିଲା
‘ଦେଶର ସେବା ଅନ୍ତରାଳେ’ । ଏହା
ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ୧୯୪ ତମ ଜୟତୀ ଉପଲକ୍ଷେ
ତାଙ୍କୁ ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ କରି ଲେଖିଥିଲି । ୨୯-୧୦-
୧୪ରେ ପ୍ରକାଶିତରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିଲା । ଯୋଗୁରୁ ତା ୩୧-୧୦-୧୪ରେ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲକ ଗାନ୍ଧି ଓଡ଼ିଶା ବାଲାଶ୍ରମରେ ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣ
ମହାରଣାଙ୍କ ଉପରୁତ୍ତିରେ ଶତାଧିକ
ଅଶ୍ୱିପର ଦୃଢ଼ ସାଧନାତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଗାନ୍ଧି
ଜୟତୀ ପାଳନ ପାଇଁ ସମବେତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଶ୍ରୀଦାନ୍ତିଙ୍କ ଜ୍ଞାପନ ପରେ ମୋର
ଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା ହେବାରୁ
ସଭିଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଲା, ଫଳରେ ପ୍ରବନ୍ଧଟି
ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ପାଠ କରାଗଲା ।
ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେମିତି ସେମାନଙ୍କ
ଯୌବନର ସ୍ଵପ୍ନ ସାଧନା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ବାର୍ଷକ୍ୟର ବ୍ୟଥତ ଦେବନାର ମର୍ମବାଣୀ
ଲେଖାରିବ ପ୍ରତିହୃଦୟିତ ହୋଇଛି ।
ଏତେ ପ୍ରୀତ, ଭାବବିହୁଳ ହେଲେ ଯେ

ଆଜିର ଗଣ୍ଡ

ପୁଣ୍ୟ ଓ ଦେଖାରଣା

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାମଲ

ପ୍ରଶାସ ଓ ପ୍ରେରଣା ଗୋଟିଏ
କଲେଜରେ ପଢୁଆନ୍ତି । ଏମଟି କଲେଜ
କ୍ୟାମ୍ପସରେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ସମୟରେ
ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ ହୁଏ । ପ୍ରାୟ ଏହି ଦେଖା
ସାକ୍ଷାତ ଉଚିତରେ ଉଦୟେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅତି
ନିଜର ଓ ଆଦର୍ଶ ବୋଲି ଧରି ନେଇ
ସାରିଥାନ୍ତି । କଲେଜ କ୍ୟାମ୍ପସରେ ବିଭିନ୍ନ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେ ସୁଗୋଲ, ସୁତାମ,
ଉତ୍ତର ଓ ନମ୍ବ ପ୍ରଶାସର ସ୍ଥାବ ବ୍ୟବହାର
ପ୍ରେରଣାକୁ ଅତି ଭଲ ଲାଗୁଆଏ । ଏମିତି
ବି ପ୍ରଶାସ ପ୍ରେରଣାର ଗତିକ୍ରିୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରି ତାହା ତାଙ୍କୁ ଅତି ଭଲ ଲାଗୁ ଥୁଲେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ଜଣେ ସମ୍ବ୍ଲାନ୍ତ ଓ ଧନୀଙ୍କ
ଲଜନା ବୋଲି ଭାବି ନେଇ ତାହା
ନିକଟରୁ ମନ ଓ ନୟନଙ୍କୁ ଫେରାଇ
ଆଶ୍ୱାସାଏ । ସମୟ ବିଟି ଶୁଳିଆଏ ।

ସେଦିନ ଥାଏ ଛୁଟିଦିନ । କିଛି
ଅନ୍ତର୍ବାସ କିଣିବାକୁ ଏକ ସଂପି ମଳକୁ
ଯାଇଥାଏ ପ୍ରଣାମ । ସେ ସେହି ସଂପି
ମଳରେ ଅନ୍ତର୍ବାସ କିଣୁଆଏ । କେଜାଣି
କେମିତି ସଂପି ମହଲକୁ ପ୍ରେରଣା ବି
ଆସିଥାଏ ଓ ସେ ପ୍ରଣାମକୁ ଦେଖୁ ସେହି
କାଉଣ୍ଡରକୁ ଆସି ପ୍ରଣାମ ସହିତ
ଲଗାଲଗି ହୋଇ ସେ ବି ଅନ୍ତର୍ବାସ
କିଣିବାକୁ ଲାଗିଗଲା । ପ୍ରଣାମ ପ୍ରେରଣାକୁ
ଦେଖୁ ଦିବିଗଲା । ଅଗତ୍ୟା ପ୍ରେରଣା
ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ବି ସମୟ
ପାଇଲାନି । ପ୍ରାୟ ଦୂଇ ଜଣଙ୍କର ନିଶ୍ଚାସ
ପ୍ରଶାସ ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ପଢୁଆଏ ଓ
ଦୂଇ ଜଣ ଅତି ନିକଟରେ ଲଗାଲଗି
ହୋଇ ଜିନିଷ କିଣିବି କରୁଆନ୍ତି ।
ହୋତାର ବେହୋାସ ହୋଇ ପ୍ରେରଣା
ପ୍ରଣୟର କାହିଁ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖିଦେଲା
। ଆଉ ଜିନିଷ କିଣିବ କ'ଣ ପ୍ରଣାମ
ହତବତେଇ ଯାଇ ପ୍ରେରଣାକୁ କେବି
ନେଇ ସଂପି ମଳ କରୁଥିଲେ ଥବା ଏକ

ବେଞ୍ଚରେ ବସି ତା' କୋଳରେ ତାକୁ ଶୁଆଇ
ଧରି ନିଜ ରୂପାଲରେ ତାକୁ ପଣ୍ଡା କରିବାକୁ
ଲାଗିଲା । ମଲ୍ ବୟକ୍ତ କହିଲା ଭାଇ- ଘ୍ରାସରେ
କିଛି ଥଣ୍ଡା ପାଣି ଆଶ । ବେହୋସ
ହୋଇଯାଇଥିବା ଏହି ଦିଦିଙ୍କ ମୁହଁରେ ସିଞ୍ଚିବା ।
ମହଲ ବୟ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ପାଣି ଆଶି
ଦେବାରୁ ପ୍ରାୟ ଆସେ ଆସେ ତାହା ପ୍ରେରଣା
ମୁହଁରେ ସିଞ୍ଚିବାକୁ ଲାଗିଲା ପ୍ରଶନ୍ନ । ପ୍ରେରଣା
ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଖୁ ଖୋଲିବାରୁ ପ୍ରଶନ୍ନ କହିଲା
ମୁଁ ପ୍ରଶନ୍ନ, କଲେଜ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଆପଣଙ୍କୁ
ବହୁବାର ଦେଖିଛି, ହଠାତ୍ ଆପଣ ବେହୋସ
ହୋଇ ପଢ଼ିବାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଧରି
ଦସିଛି । ପ୍ରେରଣା କହିଲା ଧନ୍ୟବାଦ । ମୁଁ
ପ୍ରେରଣା । ଆପଣଙ୍କୁ ବି କଲେଜ କ୍ୟାମ୍ପରେ
ବହୁବାର ଦେଖିଛି । ହେଲେ କଥା ହେବାର
ମୁଯୋଗ ପାଇ ନ ଥିଲି । ଏହା କହି ମୁଣି ଆଖୁ
ବୁଝିଦେଲା । ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେରଣା ବେହୋସ
ହେବାର ଦେଖୁ ଗଭୀର ଭାବେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା
ପ୍ରଶନ୍ନ । ମଲ୍ ବୟକ୍ତ ତାକି କହିଲା- ଭାଇ
ଅଗୋ ଚିକେ ତାକି ଦିଅ । ପୁଣି ରଖ ବେହୋସ
ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କରଖାନାକୁ ନେବାକୁ
ପଢ଼ିବ । ଏହା କହି ଗଭୀର ଭାବରେ ଚିତ୍ତମର୍ମ
ରହି ପ୍ରେରଣାକୁ କୋଳରେ ଧରି ବସି ରହିଲା ।
ମଲ୍ ବୟ ଅଗୋଟିଏ ତାକି ଦେବାରୁ ତାକୁ
କହିଲା ଭାଇ ଦିଦିଙ୍କର ସୁଚିତ୍ର ଦୂମ ମହଲ
ହେପାଜତରେ ରହିଲା ଓ ମୋ ସାଇକେଳଟି ବି
ତୁମ ହେପାଜତରେ ରହିଲା । ଦିଦି ଭଲ
ହୋଇଗଲେ ଆସି ତାଙ୍କର ସୁଚିତ୍ର ନେଇ ଯିବେ
ଓ ମୁଁ କେତେବେଳେ ଆସି ମୋ ସାଇକେଳଟି
ନେଇଯିବି । ଏହା କହି ପ୍ରେରଣାକୁ କୋଳରୁ
ଚେକି ନେଇ ଅଗୋରେ ବଦାଇବାକୁ ଉଦୟମ
କଳାବେଳେ ପୁଣି ଥରେ ଆଖୁ ଖୋଲି ପ୍ରେରଣା
କହିଲା - ପ୍ରଶନ୍ନ ମୋତେ ଭଲ ଲାଗୁଛି ମୁଁ ତୁମ
ବେଜରେ ହାତ ରଖୁ ଧୂରେ ଧୂରେ ଗୁଲିଯାଇ
ଅଗୋରେ ବସି ପାରିବ । ତାହା ହଁ ହେଲା ।
ଭଗବାନକ ଗଭୀର କତଞ୍ଚିତ୍ତା ଜଣାଇଲା

ମୋ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା: କିଛି ମଧୁର ଅନୁଭବ

ରମାକାନ୍ତ ଦେହେର

ସର୍ବସ୍ଵିଜ୍ଞାନ କ୍ଲମେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୋ ପାଖକୁ
ଏକ ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡରେ ଆଶୀର୍ବାଣୀ ସହ
ହୃଦୟଭରା ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲେ । ପତ୍ର ର
ଲେଖକ ଆରନ୍ଜିବୀ ଗୟାଧର ବାରିକଙ୍କ
ସହ ପ୍ରାୟ ପ୍ରମୁଖ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ବାଧୀନତା
ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ସାକ୍ଷର ଥିଲା । ପତ୍ରଟିରେ ଯେମିତି
ସ୍ଵର୍ଗ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶିଷର ପୁଷ୍ପକଳା ମୋ
ଉପରେ ବର୍ଷତ ହୋଇଛି । ସେଥିରୁ ଉତ୍ତର୍ବ୍ୟା
ବସ୍ୟର ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ହାତଥରା
ସାକ୍ଷର ହେଲା ଏ ଅଭାଗ ଜୀବନର ଏ ଏକ
ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥିତି । ପତ୍ରଟି ସାଇତି ରଖିଛି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଘଟନା ଭୁବନେଶ୍ୱର ରାମକୃଷ୍ଣ
ଆଶ୍ରମର ମଠାଧୀଶଙ୍କ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ
ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ମୁଁ ଖଲ୍ଲିକୋଟରୁ ଘରକୁ ଯିବାଆସିବା
ସମୟରେ ରାତିଟିଏ ଭୋଗରାଇର
ବାଇତପୁର ଗ୍ରାମର ପ୍ରଭାତ କେନାଙ୍କ ବସାରେ
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହୁଥାଏଁ । ସେ
ସତିବାଳଯରେ ଚାକିରୀ କରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ବସା ରାମକୃଷ୍ଣ ମଠ ପାଖରେ । ଦିନେ ତାଙ୍କ
ସହ ରାମକୃଷ୍ଣ, ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଉପରେ
ଲିଖିତ କିଛି ପୁଷ୍ଟକ କିଶ୍ମିବା ପାଇଁ ଗଲି । ରାତି
ଆଠ ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଏ । ଗେର୍ରେ ଚାକି
ପଢ଼ିଥାଏ । ସକାଳେ ଭୋରରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ବସ
ଧରିବି, ସମୟ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଗେର୍
ପାଖରେ ଶଦକଳି । ଜଣେ ଭକ୍ତ ଆସି କହିଲେ
ମହାତ୍ମଙ୍କ ଅନୁମତି ନହେଲେ ଖୋଲାଯିବନି ।
ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଠିକଣା ଲେଖିଦିଅଛୁ । ମୁଁ ତାହା
କଲି ।

ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଏକ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଅଭାବିତ
ଘଟନା ଘଟିଲା । ଦଶ ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ଭକ୍ତଟି
ଦୌତ୍ରିଆସି ଗେର୍ ଖୋଲିଦେଲା, ଦେଖିଲି
ତାଙ୍କ ପଛରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ । ସେ ହସ୍ତ
ପ୍ରସାରଣ କରି ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା
ଉଜ୍ଜାରେ ଆଗେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଦ

ଛୁଲ୍ଲିଲି । ସେ ଆକୁଳ ଉତ୍ତର୍ବ୍ୟାରେ କହିଲେ—
'ବାବା ତୋମାକେ କତଦିନ ଧରେ ଚେଯେଛି
ଏକବାର ଦେଖିବ ତୁମ୍ଭି ହଠାତ୍ ଏଲେ, ଆମି
ଧ୍ୟାନ ଥେକେ ଉଠେ ଦୌଡ଼େ ଏଲାମା ।'

ମୁଁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ, ମୋ ପାଇଁ ଅଶୀତିପର
କୁନ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ମୋତେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ ?
ମୁଁ କହିଲି— ଆମାକେ ? ଆମାକେ କି କରେ
ଜାନିଲେନ୍ ?

-କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ମୂର୍ବେ ତୋମାର ଲେଖା
'ମହାକାଳର ମହାନାୟକ ବିବେକାନନ୍ଦ'
ପଡ଼େଛିଲାମା ।

- ସେତ ଓଡ଼ିଆତେ ଲେଖା-ମୁଁ କହିଲି ।

- ଆମି ଓଡ଼ିଆ ଭଲଭାବେ ଜାନି,
ଓଡ଼ିଶାତେ ଏତେବେଳେ ଥାକଳାମ, ଓଡ଼ିଆ
ଜାନବ ନା ? ବାବା ଭିତରେ ଏସ, ସେ
ଆଗେଇଲେ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆରେ କହିଲି— ଆପଣ ଓଡ଼ିଆ
ଜାଣନ୍ତି ଦୟାକରି ଓଡ଼ିଆରେ କଥା ହୁଅଛୁ ।

ସେ କହିଲେ, ଠିକ୍ ଅଛି, ଚାଲ ଆଗେ
ମା'କାଳୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କର ।

ମୁଁ ଅଭିଭୂତ, ମୁସ୍ତି, ମା'କାଳୀ,
ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ, ବିବେକାନନ୍ଦ, ଉଗନୀ
ନିବେଦିତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କଲି । ପ୍ରସାଦ
ସେବନ ମଥ କଲୁଁ ।

ମଠାଧୀଶ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ କହିଲେ— ମୁଁ ଆଜି
ବହୁତ ଖୁସି, ତମ ମନ ମୁତ୍ତାବକ ବହି ନିଅ,
କିଛି ଉପହାର ବି ଦେଇଛି । ତୁମର ଲେଖା
ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ପଢେଁ, ବିଶେଷତଃ ସ୍ଵାମୀ
ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଉପରେ ତୁମର ଲେଖାଟି କି
ଚମକାର, ଅଭିନବ ଶାର୍କର, ଦେଶ
ବିଦେଶର ବହୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ସ୍ଵାମୀଙ୍କଙ୍କ
ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ
ଲେଖିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଏତଳି ଶାର୍କର 'ମହାକାଳ
ମହାନାୟକ' କେହି ଦେଇନାହାନ୍ତି । ଏତେ
ଫଳେପରେ ଏତଳି ଓଜ୍ଜ୍ଵଲିନୀ ଭାଷାରେ

ପ୍ରସନ୍ନ । ଗୋଟିକୁଣ୍ଡପଥ ଏହାନେ ପରିଦରଶର
ଅଛି ନିଜର ଭାବି ଏହା ଉପରେ ଘୁରୁତ୍ବ ଦେଲେ
ନାହିଁ । ଅଗେ ହୃଦୀଗାଳ ଅଭିମୁଖେ ଝୁଟି ଶୁଳିଲା
। ଅଗୋରେ ଦୁହଁଁ ଲଗାଳି ହୋଇ ବିଧିଆନ୍ତି ।
ପ୍ରେରଣାର ସେହି ଠିକ୍ ଥାଏ । ସେ ଲାଗି ଆସି
ପ୍ରସନ୍ନ କାନରେ କହିଲା- ପ୍ରସନ୍ନ ମୁଁ ତୁମୁକୁ ଭଲ
ଥାଏ । କାହିଁ କେଉଁ ଦିନରୁ ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ
ଦ୍ୱିହାସନରେ ବସି ସାରିଛ । କାଳେ ଫରାପୂଜ
ଭଲି ଅବସ୍ଥା ହେବ ବୋଲି ଭାବି ମୁଁ ଛଳନା
କରୁଥିଲି । ତୁମର ବାହାରର ସ୍ଵଭାବ ଯେମିତି ,
ଭିତରର ସ୍ଵଭାବ ମଧ୍ୟ ସେମିତି । ଭାବୁଥିଲି ତୁମେ
ମୋତେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଚେକି ନେଇ ଆଶାଳୀନ
ବ୍ୟବହାର କରିବା ମୁଁର୍ବରୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ମୁକୁଳାଇ
ନେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଲା ନାହିଁ । ତୁମ
ମଣିଷ ପଣିଆଁକୁ ଶତ ଧନ୍ୟବାଦ । ହେଲେ
ଗରୀରଭାବେ ଭାଙ୍ଗି ପଢ଼ି ପ୍ରସନ୍ନ କହିଲା ତୁମେ
ମୋତେ ତମ ହୃଦୟର ଦ୍ୱିହାସନରେ ବସାଇ
ବଡ଼ ଭୁଲ କରିଛ ପ୍ରେରଣା । କାରଣ ପରିଷରର
ଭଲ ପାଇବା ସାକାର ହେବାକୁ ହେଲେ ଜାତି,
କୁଳ ଓ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଵର୍ଗତାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ
ଆବୋ ଆଭେଦ ଯାଇଛେ ନାହିଁ । ଓ ଏଇ
କଥା । ହେଲେ ତୁମେ କୁହ ତ ମୋତେ ଭଲ
ପାଥ କି ନା କହିଥିଲା ପ୍ରେରଣା । ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା ପ୍ରସନ୍ନ । କହିଥିଲା- ମୁଁ ବି ବହୁ
ଆଗରୁ ତୁମ ରୁକ୍ଷ ଚଳନ ଓ ମାର୍ଜନ
ବ୍ୟବହାରରେ ଆକୃଷ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ
ସ୍ଵାନ୍ତ ଧନୀଙ୍କ ଲଳନା ଭାବି ସେଥିରୁ ତୁରେଇ
ରହୁଥିଲି । ଭାବୁଥିଲି ମୁଁ ସବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ସମଜାତିର ହୋଇ ନଥ୍ୟବି ତଥା ଆମ
ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ସହିତ
ସମ୍ପର୍କ ଜୀତି । ଏଣୁ ମୁଁ ବାମନ ହୋଇ ରୁଦ୍ଧକୁ
ହାତ ବଜାରି କାହିଁକି ? ଭୁଲ କହିଲ ପ୍ରସନ୍ନ,
କହିଲା ପ୍ରେରଣା । ମୁଁ ରୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ କି ତୁମେ
ବାମନ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତୁମ ହାତ ପାଆନ୍ତାରେ ଅଛି ।
ଏହା କେବଳ ଜନ୍ମନା । ଏମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିସଂପଦୀ
କଥା, ଅଗୋର ଘର୍ଷନ ନାବରେ ମିଳାଇ ଯାଇ
ବୟସ ଅଗେ ଭ୍ରାତରର କର୍ଷଗୋତର ହେଉ
ନ ଥାଏ । ଯାହାହେଉ ପ୍ରେରଣା କହିଲା ହର
ଛାତ ସେକଥା । ଭଲ ପାଇବା ନିକଟରେ ତାହା
ଗୋଣ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରାଯ ସୁଷ୍ଟି କରି
ପାରିବ ନାହିଁ । ସେତେବେଳକୁ ଅଗେ ପ୍ରେରଣା
ଘରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା ଓ ପ୍ରେରଣା ଭ୍ୟାନିତି
ବ୍ୟାଗରୁ ପଇସା କାହିଁ ଅଗୋବାଲାକୁ ଦେଇ
ସାରିଥିଲା । ପ୍ରସନ୍ନଠାର ଗରୀର ଆନ୍ତରିକତା
ସହ ବିଦାୟ ନେଇ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲା ।
ପ୍ରସନ୍ନ ଅଗୋବାଲା ସହିତ ସହି ମଳରେ ପହଞ୍ଚି
ଦିନ ପାଇଁବାରେ ମୁଁ ହେଲେ ପ୍ରସନ୍ନଠାର

ବୁଲାଉଥାଏ

ପ୍ରତଷ୍ଠ ଖରା, ଝାଳାନାଳ ଅବସ୍ଥା,
ଜଣେ ଯୁବକ ବିଭିନ୍ନ ଷଳରୁ ବୁଲି ବୁଲି
ଆସି ସେଠି ପହଞ୍ଚିଲା, ଭାବିଲା ମୁଁ
ଦୋକାନୀୟ, କାଳୀପଦ ବାବୁ କର୍ମଚାରୀ,
ମୋତେ ପଚାରିଲା- ଆଜ୍ଞା ଆପଣଙ୍କ
ଷଳରେ ‘କୁଳକ୍ଷେତ୍ର ଯୌବନ : ଏକ ଆଗ୍ରେୟ
ଆବାହନ’ ବହିଟି ଅଛି ?

ମୁଁ ହୋଇ ଚମକି ପଡ଼ିଲି, ବହିରୁ ଆଖି
ହଟାଇ ଯୁବକଙ୍କୁ ପଚାରିଲି - ତୁମେ ସେ
ବହି କାହିଁକି ଖୋଲୁଛ ? ତାହୁଁ ଆହୁରି
ଉଳବହି ଅଛି, ବଡ଼ ବଡ଼ ଲେଖକଙ୍କର ଅଛି,
ବାହୁନ ସେଧିରୁ କିଛି ।

- ଆଜ୍ଞା ଏବହିଟି ପାଇଁ ମୁଁ ସୁଦୂର
ଫୁଲବାଣୀରୁ ଆସିଛି, ଅନ୍ୟ କାମ ବିଶେଷ
ନଥିଲା, ପରେ ଆସିଥିଲେ ଚଳିଥାନ୍ତା,
ମାତ୍ର ପୁସ୍ତକ ମେଳାର ଆଜି ଶେଷଦିନ,
ତେଣୁ ଏ ଖରାରେ ଦୌଡ଼ିଛି, ବହିଟି କିଣି
ଫେରିବି ଅନ୍ୟ କେହି ଷ୍ଟଳରେ ନପାଇ ଏଠି
ଖୋଜୁଛି ।

- ବହିଟିର ଲେଖକଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ

- ଆଜ୍ଞା ତ. ରମାକନ୍ତ ବେହେଟ
ବାଲେଶ୍ଵର ଆଡ଼େ ଘର ।
- ବାଙ୍ଗ ବା ଛାଙ୍ଗ ଲହିଳ ଲାଣ୍ଡିଲ

- ତାଙ୍କୁ ବା ତାଙ୍କ ବହିକୁ ଜାଣିଲା କିନ୍ତୁ
ସେ ପରା ଗତବର୍ଷ ଫୁଲବାଣୀ ମୁସକ
ମୋଳାରେ ଅତିଥି ହୋଇଥିଲେ । ଆଯୋଜନକ
ଥିଲେ ବ୍ୟଙ୍ଗ କବି ବାରତକ ଦାସ, ତାଙ୍କୁ ଏ
ବହିଟି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ଫୁଲବାଣୀ କଲେଜରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସତତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲା । ମୋର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ମୁଁ ସେ
ମମମରେ ମଳବାଣୀରେ ନଥିଲି । ମରେ

ଅସିଲେବେ ଦୁଇକାଟାରେ ମୁଣ୍ଡା ପରେ
ଆସି ତାଙ୍କ ବହିଟି ପଡ଼ିଲି । ମାତ୍ର ହାତକୁ ହା
ହୋଇ ଛିଣ୍ଡି ଗଲାଶି, ଅନେକ ଛାଉଛନ୍ତି ବହି
ପାଖରେ ରଖିବେ । ମୁଁ ଆସିଛି କିଛି କିଶି
ନେଇଯିବି ।

ମାନ୍ୟ ପ୍ରଭୃତୀଙ୍କା ସେ ଦୂତ, ମୋ ସହ
 ଅନ୍ୟମ ଅତିଥି ଥିଲେ ପ୍ରକଳ୍ପାତ
 ଆପନ୍ୟାସିକା ପ୍ରତିଭା ରାଯି, ଯୁବକଟିକୁ
 ମଜାରେ କହିଲି-
 - ନା, ସେ ବହି ନାହିଁ, ତୁମେ ଅନ୍ୟ ଭଲ
 ବହିନିଅ । ବିଶ୍ୱାତ ଲେଖକଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ,
 ଗନ୍ଧ ଆଦି ଅଛି । ମୁଁ ମନେ ମନେ ହସ୍ତାର୍ଥୀ,
 କାଳାପଦ ବାବୁ ବି ।

(କ୍ରମଶଳୀ)

+ସାଧନାଳୟ, ବିଜାଶନଗର,
 ବାଲେଶ୍ୱର, ମୋ: ୧୪୩୭୭୫୪୭୯

A painting depicting a man and a woman in a room. The man, on the right, has a mustache and is wearing a light-colored shirt. The woman, on the left, is wearing a dark dress and has her arm around the man. The background is filled with various colors and shapes, suggesting a busy or crowded environment.

ଠାକୁରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାର ଉତ୍ତିଥୟ ନିବେଦନ
କଲା । ସନ୍ଧ୍ୟା ଯାଇ ରାତି ହେଲା ସେ ବାପାଙ୍କୁ
ହିଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଥାଏ । ବାପା ତାର ଆସି
ଧୂଆଧୋଇ ହୋଇ ସାରିଲା ବେଳକୁ ବୋଉ
ତା'ର ରଶନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସାରିଥାଏ ଓ ଡାରନି
ଚେବୁଲ ପାଖକୁ ଖାଇବା ନେଇ ସାରିଥାଏ ।
ବାପା ସବୁଦ୍ଧିମ୍ବି ଡାରନି ଚେବୁଲ ପାଖକୁ
ଆସିଲା ବେଳକୁ ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କ ବେକରେ ଝୁଲି
ପଡ଼ି ଗୋଲ ହୁଏ । ଆଜି ବି ସେ ଏହା ହାତରୁଡ଼ା
କଲା ନାହିଁ । ବାପାଙ୍କ ବେକରେ ଝୁଲି ପଡ଼ି
ଗୋଲେଇ ହୋଇ କହିଲା ବାପା ଗୋଟେ କଥା
କହିବି ଶୁଣିବ ? ହଉ ବସ, ଖାଇ ଖାଇ ସବୁ
ତୋ କଥା ଶୁଣିବି । ପ୍ରେରଣା ଆରମ୍ଭ କଲା
ବାପା ସବୁ ସତ୍ତାନସତ୍ତିକ ଉପରେ
ବାପାବୋଉଙ୍କ ଅନାବିଳ ସ୍ମୃତି ଓ ଭଲ ପାଇବା
ଅପରିସୀମା । ପ୍ରତି ବଦଳରେ ନିଜର ସତ୍ତାନ
ସତ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ବାପାବୋଉଙ୍କୁ ଗଭୀର
ଭାବେ ମୋହ ଓ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି । ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ବୟସ ବଞ୍ଚିଲେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ
ଜୀବନସାଥୁଙ୍କ ପାଇଁ ବି ଗଭୀର ମୁଁହଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ
ଭଲ ପାଇବା ଅଜାତି ଦେଇ ସାରା ଜୀବନ
କଟାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଯେପରି ଆପଣ ବୋଉଙ୍କ
ସହିତ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଛନ୍ତି ।

ସନ୍ଧାତି ବିନା କେବେ ବି କରି ପାରିବିନ୍ମି । ଏଣୁ
ମନ କଥା ଖୋଲିକରି କହିଲେ । ଆରେ ନା ନା
ସେକଥା ଛାଡ଼ । ଏହି ଦେଖୁନ୍ତୁ ଝରାଫୁଲର
ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେଲା । ମୁଁ ତୋତେ ତୋ
ମନଳାଖୀ ରାଜକୁମାର ସିଂହିତ ବାହା କରାଇବି
ଓ ଯେବେଳେ ପାଇଁ ହେ' ଓ ।

ତୁ ସେଥିପାଇ ବ୍ୟସୁ ହୋ' ନା ।
ଏହା ଶୁଣି ପ୍ରେରଣା କହିଲା ନାହିଁ ବାପା
ସେ ସେପରି ପିଲା କୁହଁଛି । ସେ ଆମ
କଲେଜରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁବାର
ପରଖୁ ସାରିଛି । ଶୁଣିବ ବାପା । ସବୁଠୁ ବତ
କଥା ହେଲା ଆଜି ସଫି ମଳରେ ମୁଁ
ବେହୋଏ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ସେ
ମୋତେ ବଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ବୋଉ ତାର
ମନେ ମନେ ଭାବୁଆଛି । ସମ୍ପରି ତ ଆମର
ଅଭାବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଝିଆ । ପିଲାଟି
ଗରିବ ହୋଇଥିଲେ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ହେଲେ
ଯଦି ଜାତି କୁଳର ହୋଇଥାଏ ଝିଆ କୁଣ୍ଡଳୀ
ଆଶି ଘରେ ରଖିବା । କ୍ଷତି କ'ଣ ? ନାରବ
ରହି ଦାର୍ଢ ଶାସ ଛାଡ଼ିଲେ ପ୍ରେରଣାର ବୋଉ
। ବାପା ତାର କିଛି ସମୟ ନାରବତା ପରେ
କହିଲେ- ହଉ ଦିନେ ସେ ପିଲାକୁ ଘରକୁ ଡାକ
। ତାପରେ ବୁଝିବା । ତା' ହଁ ହେଲା । ପ୍ରଶନ୍ନ୍ୟର
ଭଦ୍ର ନମ୍ବୁ ଓ ମାର୍କିଟ ସ୍ଵଭାବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାତ
ହୋଇ ଗଲେ ପ୍ରେରଣାର ବାପାବୋଉ । କିଛି
ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉଭର ପାଇ ପ୍ରେରଣା ସହିତ
ତାର ବାହାଘର ଠିକ୍ କରିଦେଲେ ।

ଦୀନକୃଷ୍ଣ ସ୍ଵତି ପରିଷଦର ୪୭ ତମ ବସନ୍ତ ଉସ୍ତ୍ର

କଳେଶ୍ୱର, ୭/୩ (ନିପ୍ର) : ଉତ୍ତର ପାତ୍ରରେ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କାର ଓ ପରିଷାକୁ ରଖି କରିବାରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ମାନବିକ ବେତନା ଲାଗି ଦୀନକୃଷ୍ଣ ସ୍ଵତି ପରିଦେ ପ୍ରୟାସ କରି ଆସୁଛି । ବେଦ, ଉତ୍ସବର ଓ ଭାଗବତ ଗାତରେ ମଧ୍ୟ ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟାବ୍ୟମର୍ମଣ ଏକାଦେଶୀର ସଦସ୍ୟ

ବର୍ଷନା ରହିଛି । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସେ ରତ୍ନାରାଜ, ମଧ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୁଲ ବୋଲି ଅଜି ୪୭ ତମ ବସନ୍ତ ଉସ୍ତ୍ରରେ ମପ୍ରେକାଶ ପାରିଛି । ଆଜି ପୂର୍ବରୁଥରେ ଆୟୋଜିତ ବସନ୍ତ ଉସ୍ତ୍ରରେ ତା ରମାକର ଭାଙ୍ଗ ପୋରିବିର କରିଥିଲେ । ତେବେ ଉତ୍ସବର ପରିଷଦର ପରିଦେ ପ୍ରୟାସ କରି ଆସୁଛି ।

କଳେଶ୍ୱର, ୭/୩ (ନିପ୍ର) :

ଏମ୍ ସେଟେଲାଇଟ ସେଣ୍ଟର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ରେ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର ନିଷ୍ଠା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପଦକ୍ଷେପକୁ ଜିଲ୍ଲା ବଜେଡ଼ି ପକ୍ଷରୁ ସ୍ବାଗତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୦୭/୦୩ (ନିପ୍ର) :

ବାଲେଶ୍ୱର, ୦୭/୦୩ (ନିପ୍ର) :